

Woningen in Pietermaai Smal die weer in ere zijn hersteld en in gebruik als kantoorpand, handelsonderneming of onderkomen voor stagiairs.

Pietermaai Smal, oudste wijk in de stad

De geschiedenis van Pietermaai Smal gaat honderden jaren terug tot het jaar 1680. Daarmee is de wijk met kalkstenen huizen een van de oudste wijken van Willemstad.

TEKST EN FOTO'S
SOLANGE HENDRIKSE

Gezellige steegjes om doorheen te struinen of die bij de zee uitkomen.

In 1634 werd bij de verovering van Curaçao door de Nederlanders de stad Willemstad opgericht. De vorige veroveraars, de Spanjaarden, hadden eenvoudige stenen huisjes gebouwd, de Nederlanders bouw-

den een fort ter versterking van de haven. De stad besloeg in het begin alleen het gebied in Punda ('de punt'), net ten noorden van het fort en was aan drie zijden door muren omsloten, om de Europese kolonisten tegen zowel reële als

denkbeeldige gevaren te beschermen. Die muur bleef intact tot 1860.

In het begin van de achttiende eeuw stonden er binnen het ommuurde Willemstad meer dan 200 huizen en was er praktisch geen ruimte over

voor meer huizen. De eerste uitbreiding van de stad ging ongeveer een halve kilometer verder naar het oosten, de plek die al snel het voorstadje Pietermaai zou worden, dat in die tijd een smal stuk land was tussen de zee en de inham

het Waaigat en naar verluidt genoemd was naar scheepskapitein Pieter de Meij, die zich in 1674 op Curaçao vestigde. Een deel van het Waaigat werd gedempt, waardoor Pietermaai aanzienlijk breder werd, met aan beide zijden van dit smalle

stuk land woningen, die een flink stuk uit elkaar stonden.

Er woonden scheepskapiteins en scheepseigenaren, maar ook ambtenaren, kooplieden en ambachtslieden en er waren verschillende kleine winkeltjes waar allerhande

kruidenierswaren gekocht konden kopen. Ook waren er bedrijven als een consumptie-ijsfabriek, bakkerijen, een meubelmakerij en een geliefde winkel waar Hollandse producten aangeschaft konden worden.

Pas nadat de muur in Punda in 1860 werd afgebroken, werden er huizen gebouwd tussen Pietermaai en Punda en kreeg de voorstad het karakter van uitgaanswijk, met theaters en horeca.

Het moet met zijn gemeng-

de bevolking destijds een aangename buurt geweest zijn. Maar door overlast van drugsverslaafden in de twintigste eeuw, vertrokken welgestelde bewoners naar elders en raakte Pietermaai in verval. Gelukkig zijn inmiddels de

meeste van de statige herenhuizen in Pietermaai gerestaureerd en in gebruik als kantoren, handelshuizen en onderkomens voor stagiairs uit Nederland en is de buurt weer in zijn oude glorie hersteld.

